

Bryssel den 21.12.2020
COM(2020) 778 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

**om utbyte genom det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur
kriminallregister (Ecris) av utdrag ur kriminallregister mellan medlemsstaterna**

{SWD(2020) 378 final}

1. Inledning

Syftet med det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) är att förbättra medborgarnas säkerhet inom det europeiska området med frihet, säkerhet och rättvisa genom att möjliggöra ett effektivt utbyte av uppgifter om domar som utdömts av brottmålsdomstolar i EU. Ecris togs i drift i april 2012. Systemet regleras genom rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll¹ samt genom rådets beslut 2009/316/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister².

Den 29 juni 2017 antog kommissionen sin första statistiska rapport i enlighet med artikel 7 i rådets beslut 2009/316/RIF, vilken omfattade perioden från april 2012 till den 31 december 2016.³

Detta dokument är kommissionens andra statistiska rapport om medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregister via Ecris. Syftet är att redogöra för hur medlemsstaterna efterlever Ecris rättsliga ram när de utbyter uppgifter, identifiera eventuella problem med systemets effektivitet och i förekommande fall rätta till dessa. Kommissionen förbehåller sig rätten att vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att medlemsstaterna uppfyller dessa rättsliga förpliktelser i enlighet med rådets rambeslut 2009/315/RIF.

1.1 Statistik från Ecris

Denna rapport innehåller en översikt över användningen av Ecris från **den 1 januari 2017 till den 31 december 2019, med tyngdpunkt på 2019**. Den åtföljs av ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar, SWD/2020/378 (nedan kallat *arbetsdokumentet*). De flesta tabellerna och diagrammen i rapporten avser 2019, men tabellerna och diagrammen för 2017 och 2018 återfinns i det åtföljande arbetsdokumentet. Vissa delar av statistiken i denna rapport ger en allmän översikt över de åtta år som har gått sedan Ecris började användas i april 2012. De jämförbara statistiska uppgifterna om alla medlemsstater och de enskilda medlemsstaternas statistiska tabeller (avsnitt 3 i arbetsdokumentet) omfattar emellertid endast Ecris-utbyten under 2017–2019. I relevanta fall har statistiken för 2016 använts som referenspunkt. Rapporten innehåller även uppgifter om Förenade kungariket, som medlem i EU, fram till 2019.

Rapporten bygger på statistik som skapas automatiskt av systemet och skickas av medlemsstaterna till kommissionen. Av de 233 statistiska indikatorer som fastställts för Ecris valde kommissionen att endast offentliggöra de mest relevanta och meningsfulla uppgifterna. Medlemsstaterna uppmanades dessutom att lämna statistik om antalet fällande domar mot medborgare från andra EU-medlemsstater som utdömts på deras territorier, för att göra det möjligt att skapa en översikt över hur förfarandet för ansökningar genomförs. Rapporten innehåller uppgifter om fällande domar från 23 medlemsstater⁴.

¹ EUT L 93, 7.4.2009, s. 23, ändrat genom direktiv (EU) 2019/884, EUT L 151, 7.6.2019, s. 143.

² EUT L 93, 7.4.2009, s. 33. Detta beslut kommer att ersättas med direktiv (EU) 2019/884 med avseende på de medlemsstater som är bundna av detta direktiv från och med den 28 juni 2022.

³ COM/2017/341 final. SWD/2017/242 final.

⁴ Kommissionen fick inte in några uppgifter från Cypern, Grekland, Danmark, Litauen eller Slovenien.

1.2 Allmänna principer för Ecris-systemet

Ecris-systemet bygger på en decentraliserad struktur där uppgifter ur kriminalregister uteslutande utbyts elektroniskt mellan medlemsstaternas centralmyndigheter.

Varje medlemsstat som har dömt en medborgare från en annan medlemsstat är skyldig att snarast via Ecris underrätta medlemsstaten i fråga om domen (**underrättelser om nya fällande domar**) och påföljande uppdateringar (**underrättelser om uppdateringar**).

Den medlemsstat där den berörda personen är medborgare för på så sätt ett centralt register över alla fällande domar som meddelats mot dess medborgare av brottmålsdomstolar i de övriga medlemsstaterna, utöver eventuella fällande domar som har meddelats i den egna medlemsstaten. Den medlemsstat där personen i fråga är medborgare är sedan skyldig att lagra och uppdatera alla uppgifter som mottagits via Ecris och tillhandahålla fullständiga uppgifter från kriminalregister (**svar på en ansökan**) när en annan medlemsstat så önskar (**ansökan om uppgifter**), inom **korta tidsfrister på 10 eller 20 dagar**⁵.

2. Ecris-utbytena i siffror

2.1 Anslutna medlemsstater

Ecris är ett decentraliserat system där alla medlemsstater bör vara sammanlänkade med varandra. En medlemsstat anses vara ansluten till Ecris om den utbyter uppgifter ur sina kriminalregister med åtminstone en annan ansluten medlemsstat. **Alla medlemsstater är för närvarande anslutna till Ecris** och utbyter uppgifter ur sina kriminalregister **med i genomsnitt 24 andra medlemsstater**.⁶

Det totala antalet möjliga sammanlänkningar är 756 (27*28)⁷. Även om alla medlemsstater är anslutna till Ecris **har endast en medlemsstat ett effektivt informationsutbyte med alla de andra via Ecris (ES)**. För de flesta av medlemsstaterna saknas fortfarande en eller två sammanlänkningar.

Ecris-systemet togs i bruk 2012 med sammanlagt 173 sammanlänkningar av 756 möjliga (med samtliga 28 medlemsstater anslutna). Vid utgången av 2019 hade **670 sammanlänkningar** upprättats, vilket motsvarar **90 % av det totala antalet möjliga sammanlänkningar**⁸.

Det slutgiltiga målet har emellertid ännu inte uppnåtts helt, eftersom alla medlemsstater inte är anslutna till och utbyter information med alla de andra medlemsstaterna via Ecris.

2.2 Totalt antal meddelanden som utbyts

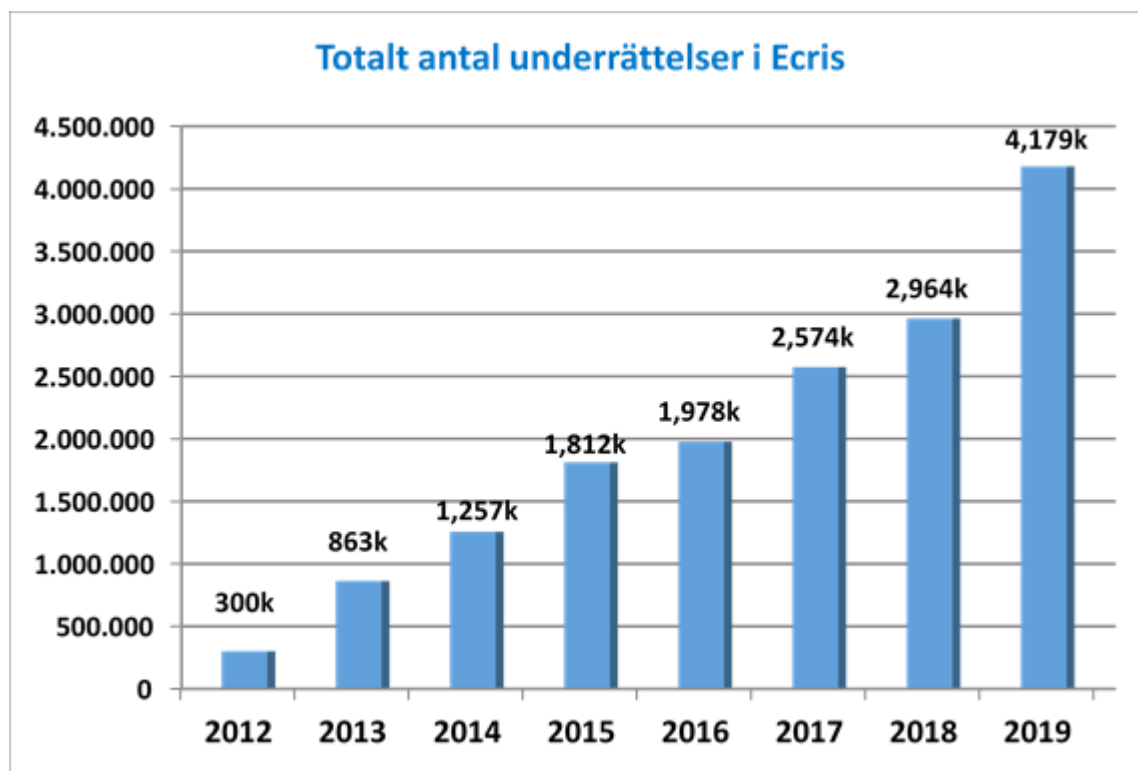
⁵ En detaljerad beskrivning av de allmänna principerna för utbytet av information via Ecris finns i arbetsdokumentet, avsnitt 1.

⁶ Uppgifter om historiken av anslutningar till Ecris-nätverket finns i arbetsdokumentet, avsnitt 2.1.

⁷ Denna summa bygger på förekomsten av 28 medlemsstater.

⁸ Information om utvecklingen av sammanlänkningarna under årens lopp finns i arbetsdokumentet, avsnitt 2.1.

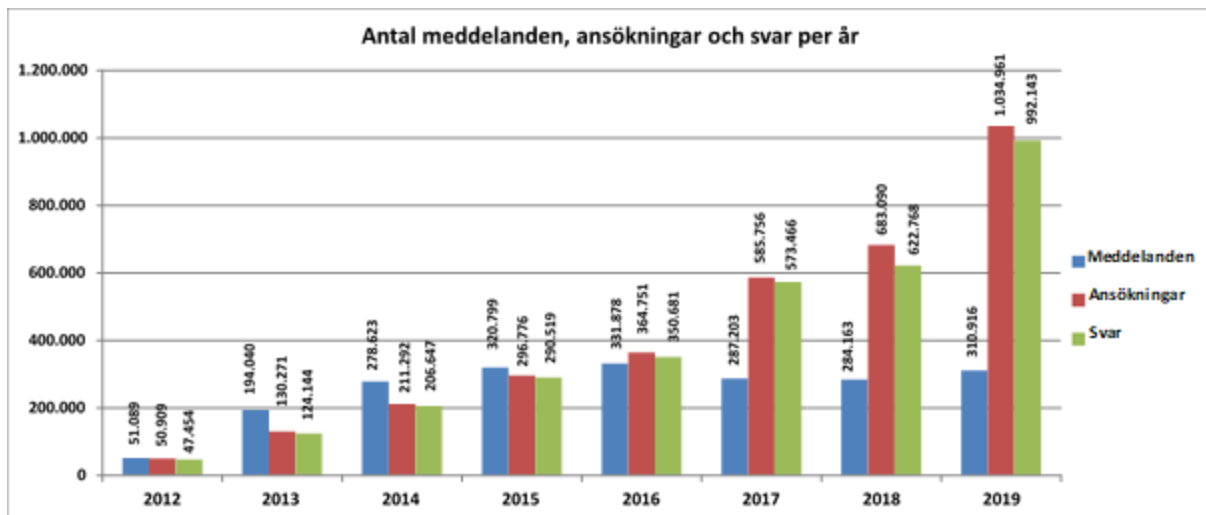
Diagrammet nedan visar det snabbt ökande årliga volymen meddelanden som utbytt mellan de anslutna medlemsstaterna sedan Ecris togs i drift i april 2012 och fram till den 31 december 2019. Det bör noteras att systemet endast var i drift under 8 månader 2012.

Från de 2 miljoner meddelanden som utbyttes mellan alla sammanlänkade medlemsstater under 2016 hade antalet ökat till nästan **4,2 miljoner under 2019**, med ett **genomsnitt på 348 000 underrättelser per månad**. Alla typer av meddelanden ingår i dessa volymer: underrättelser, uppdateringar, ansökningar, svar, avslag, andra svar, utbyten av kompletterande uppgifter osv.

Diagrammet nedan visar utvecklingstrenden för underrättelser, ansökningar och svar på ansökningar under de åtta år som Ecris varit i drift. Endast underrättelser om nya fällande domar har tagits med i diagrammet, utan uppdateringar. Svaren omfattar svar på ansökningar, avslag på ansökningar och övriga svar⁹.

⁹ Andra svar är exempelvis svar där flera personer påträffats, svar där personen i fråga inte är medborgare i den anmodade medlemsstaten osv.

Under de senaste tre åren har en **radikal förändring skett när det gäller förhållandet mellan antalet underrättelser om nya fällande domar, ansökningar och svar på ansökningar**. Under 2016 var antalen nästan desamma för var och en av dessa tre kategorier och uppgick till cirka 350 000 per år och kategori. Under 2019 var antalet ansökningar om uppgifter och därmed relaterat antal svar på ansökningar mer än tre gånger högre än antalet underrättelser.

Antalet underrättelser om nya fällande domar sjönk under 2017 och låg på en stabil nivå på omkring **310 000 fram till 2019**. Denna nedåtgående trend är överraskande mot bakgrund av det ökande antalet sammanlänkningar mellan medlemsstaterna. Som framgår av avsnitt 2.4 nedan hade vissa medlemsstater problem med att meddela alla nya fällande domar.

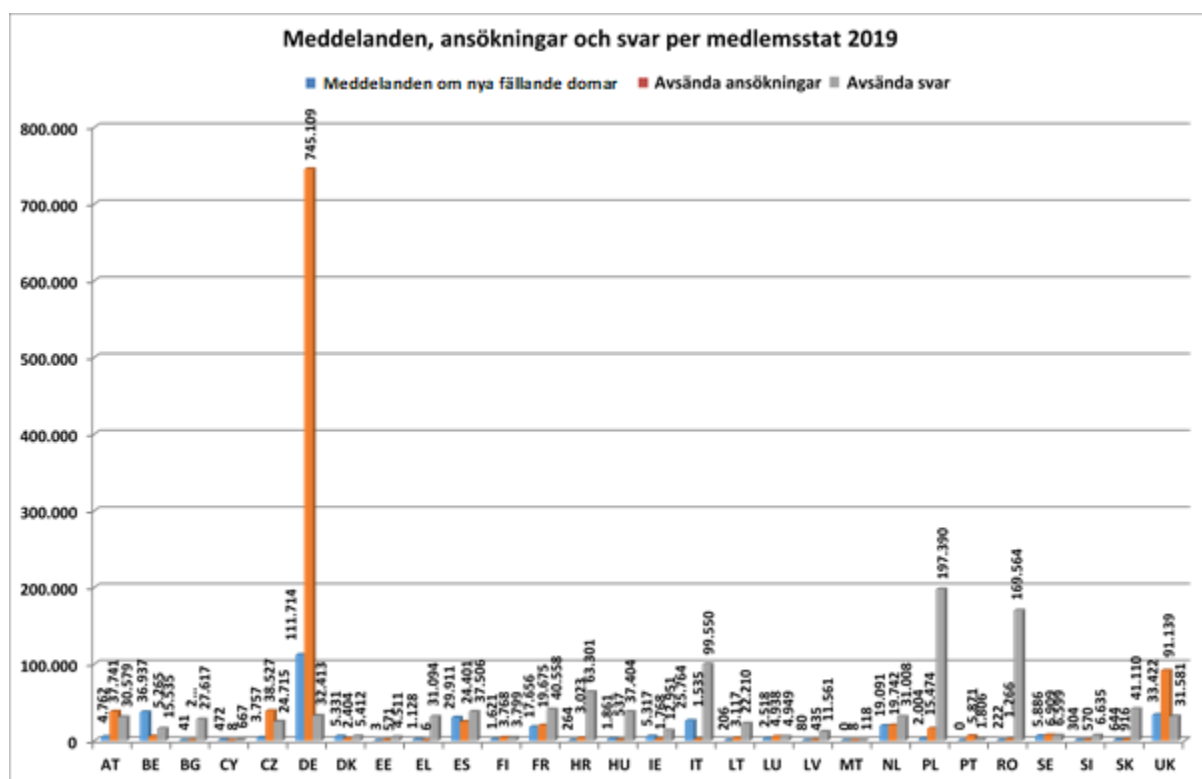
I kontrast till detta har **antalet ansökningar om uppgifter** och de tillhörande svaren på ansökningarna **tredubblats sedan 2017 – och uppgick till 1 miljon** för båda dessa kategorier 2019. Denna **dramatiska ökning av antalet ansökningar om uppgifter** beror främst på att **Ecris inte längre i första hand används för brottmålsförfaranden, utan även i allt större utsträckning för andra ändamål än brottmålsförfaranden**. Mer information finns i avsnitt 2.8. Detta är även ett positivt tecken på att medlemsstaterna har blivit mer medvetna om behovet av att använda Ecris för att begära uppgifter inom ramen för brottmålsförfaranden så att de i enlighet med rambeslut 2008/675/RIF kan beakta tidigare fällande domar¹⁰.

2.3 Antal underrättelser, ansökningar och svar per medlemsstat

Diagrammet nedan visar antalet underrättelser om nya fällande domar, ansökningar om uppgifter och svar för alla sammanlänkade medlemsstater 2019¹¹.

¹⁰ EUT L 220, 15.8.2008, s. 32.

¹¹ Uppgifter för åren 2017 och 2018 finns i arbetsdokumentet, avsnitt 2.2.

I likhet med de föregående åren var de medlemsstater som anges nedan de mest aktiva sett till den totala volymen av dessa tre typer av meddelanden.

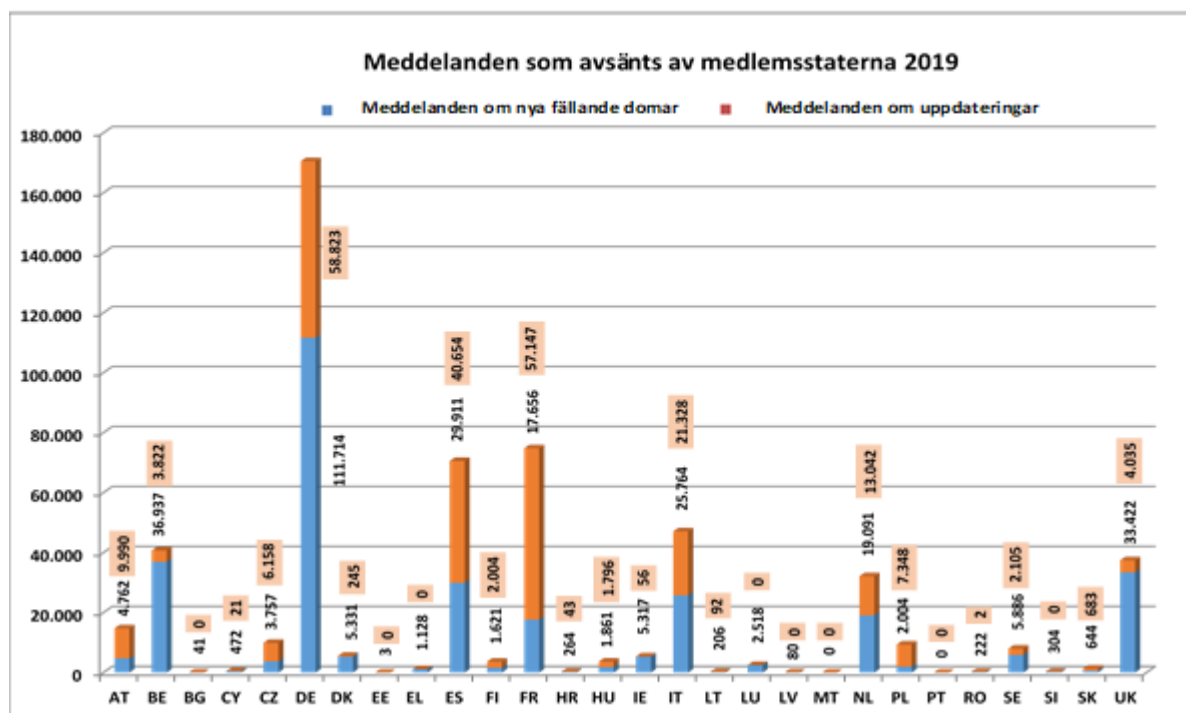
2017		2018		2019	
De mest aktiva medlemsstaterna sett till det totala antalet underrättelser av dessa tre typer					
DE	32,2 %	DE	33,7 %	DE	38,0 %
UK	9,3 %	UK	8,4 %	PL	9,2 %
PL	7,3 %	PL	6,5 %	RO	7,3 %
RO	7,2 %	RO	6,1 %	UK	6,7 %
IT	4,8 %	IT	5,8 %	IT	5,4 %

Siffrorna visar på **stora skillnader mellan medlemsstaternas Ecris-aktiviteter och arbetsbörda.**

Vissa medlemsstater **begär uppgifter betydligt oftare än de anmodas** att lämna uppgifter, t.ex. DE (745 000 avsända ansökningar, 32 400 mottagna ansökningar), UK (91 000 avsända, 31 500 mottagna) och CZ (38 500 avsända, 24 700 mottagna). Andra medlemsstater kämpar med ett **betydande antal ansökningar**, samtidigt som de själva sänder färre ansökningar, t.ex. PL (197 300 svar lämnade, 15 400 ansökningar avsända), RO (170 000 respektive 1 200), IT (99 500 respektive 1 500), HR (63 300 respektive 3 000), SK (41 000 respektive 900), HU (37 400 respektive 500). Vissa andra medlemsstater **skickar en stor volym underrättelser** om nya fällande domar till de medlemsstater där förövarna är medborgare, medan de själva gör färre ansökningar, t.ex. BE (36 300 underrättelser avsända, 5 200 ansökningar avsända), IT (25 700 underrättelser, 1 500 ansökningar).

2.4 Underrättelser

Diagrammet nedan visar volymen underrättelser som utfärdats av alla sammanlänkade medlemsstater 2019, uppdelat i underrättelser om nya fällande domar och underrättelser om uppdatering av tidigare sända underrättelser¹².

Volymen underrättelser varierar avsevärt mellan medlemsstaterna, från nästan 112 000 (DE) till inga underrättelser alls om nya fällande domar (MT, PT) per år. Det finns två viktiga faktorer som måste beaktas i analysen av dessa variationer: landets storlek och antalet fällande domar mot medborgare i andra medlemsstater (nedan kallade *medborgare från andra EU-medlemsstater*)¹³.

De medlemsstater som var **mest aktiva** med att sända **underrättelser** om nya fällande domar var de som anges i tabellen nedan.

2017		2018		2019	
De mest aktiva medlemsstaterna vad gäller avsända meddelanden om nya fällande domar					
DE	34,5 %	DE	32,6 %	DE	35,9 %
BE	12,9 %	BE	14,0 %	BE	11,9 %
ES	10,4 %	ES	11,5 %	UK	10,7 %
UK	9,3 %	NL	9,6 %	ES	9,6 %
NL	7,5 %	IT	8,4 %	IT	8,3 %

¹² Uppgifter för åren 2017 och 2018 finns i arbetsdokumentet, avsnitt 2.3.

¹³ Se Eurostats statistik: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=File:Non-national_population_by_group_of_citizenship,_1_January_2019.png

Sett till alla underrättelser som skickats, inbegripet underrättelser om uppdateringar, ligger DE kvar på första plats, men rangordningen har förändrats.

2017		2018		2019	
De mest aktiva medlemsstaterna vad gäller avsända meddelanden om alla fällande domar					
DE	31,9 %	DE	31,5 %	DE	40,8 %
ES	16,2 %	ES	19,2 %	FR	17,9 %
BE	9,4 %	IT	16,2 %	ES	16,9 %
FR	7,5 %	FR	14,3 %	IT	11,3 %
UK	7,4 %	BE	10,1 %	BE	9,7 %

underrättelser om nya fällande domar och underrättelser om uppdateringar stod för **58 % respektive 42 %** under 2019. Sammanlagt sändes **230 000 underrättelser om uppdateringar** under det året¹⁴. Det är värt att notera att uppdateringarna endast utgjorde ungefär en fjärdedel av alla underrättelser före 2017. Den senaste **betydande ökningen av antalet uppdateringar** för många av medlemsstaterna bör ses som ett positivt tecken på en ökande medvetenhet om vikten av att informera om uppdateringar av de ursprungliga underrättelserna.

Förhållandet mellan antalet underrättelser om nya fällande domar och antalet uppdateringar varierar avsevärt bland medlemsstaterna, från att antalet uppdateringar är tre gånger högre än antalet underrättelser (t.ex. FR, PL) eller dubbelt så högt som antalet underrättelser (t.ex. AT, CZ), eller att det finns ungefär lika många av båda dessa kategorier av meddelanden (t.ex. ES, NL, IT, HU, FI, SK), till att antalet uppdateringar endast utgör en minimal andel av alla underrättelser (t.ex. CY, DK, IE, RO). För DE, FR och ES, som sände det högsta antalet av alla underrättelser, utgjorde uppdateringarna omkring 34 %, 76 % respektive 57 % av alla deras underrättelser under 2019.

I den första statistiska rapporten identifierades två huvudsakliga problem, nämligen i) att många av medlemsstaterna **inte sänder underrättelser om nya fällande domar överhuvudtaget eller endast sänder en låg volym** och ii) att flera av medlemsstaterna **inte sänder uppdateringar** av deras tidigare sända underrättelser **överhuvudtaget eller sänder en låg volym**. Dessa två problem konstaterades även vid den detaljerade analysen av de statistiska uppgifterna för 2017–2019. Denna gång är problemen emellertid ännu mer framträdande, eftersom de berör flera av medlemsstaterna.

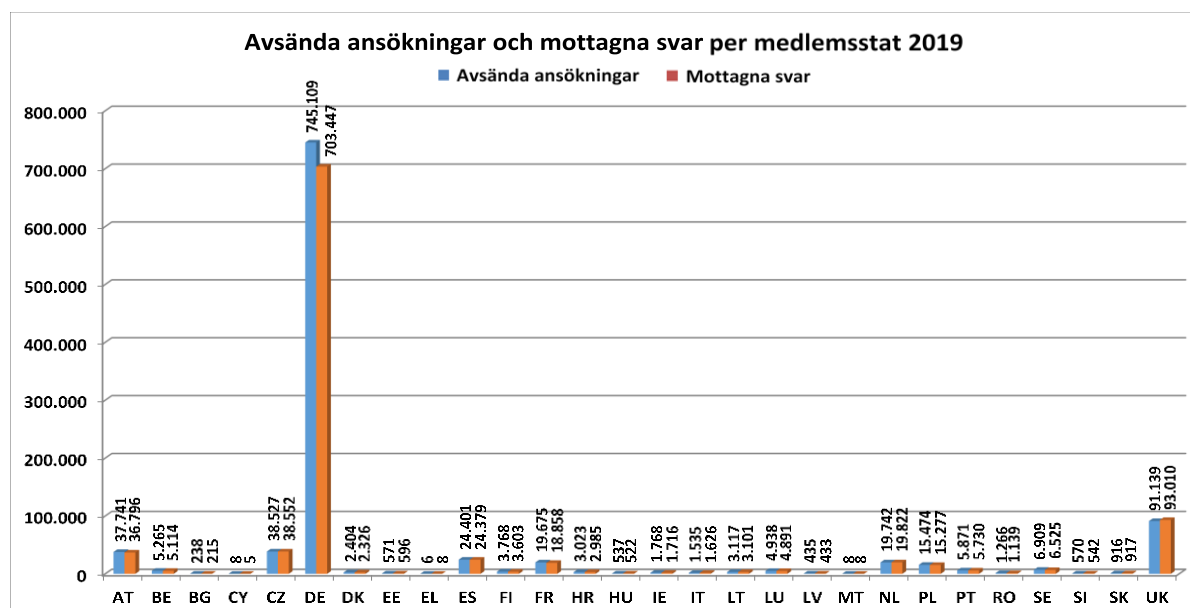
För det första sänder många medlemsstater **inga underrättelser alls om nya fällande domar** (PT 2019 och 2018, MT 2019 och 2017, EE 2018, EL 2017) eller **endast en låg volym** underrättelser i förhållande till hur många medborgare från andra EU-medlemsstater som ingår i deras befolkning (BG, EE, IE, LT, LU, NL, RO 2019; BG, IE, LU, LT, RO, SI, SE, MT, EL, UK 2018; BG, EE, IE, LT, LU, RO, SI, SE, PT, UK 2017). **Som en följd av detta registrerades dessa icke anmälda fällande domar inte i den medlemsstat där den berörda personen var medborgare.**

¹⁴ Mer information finns i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, avsnitt 2.3.

För det andra sänder många medlemsstater **inte några uppdateringar** av tidigare avsända underrättelser **överhuvudtaget** (BG, EE, EL, LV, LU, MT, PT, SI 2019; BG, DK, EL, SI, PT, MT, LV, LU, IE, EE 2018; DK, EE, EL, LV, LU, BG 2017) eller **endast en låg volym** sådana meddelanden (IE, RO, CY 2019; RO, CY 2018; SI, RO, PT, MT, IE, HR, CY 2017). Om den dömande medlemsstaten underlåter att sända uppdateringar innebär detta att **den medlemsstat som den berörda personen är medborgare i förfogar över inaktuella och otillförlitliga uppgifter**, och att dessa uppgifter sedan sprids¹⁵.

2.5 Ansökningar om uppgifter

I diagrammet nedan jämförs volymen ansökningar om uppgifter som sändes av alla sammanlänkade medlemsstater 2019 med antalet svar på dessa ansökningar¹⁶.

Som visas ovan i avsnitt 2.2 har det generella **antalet ansökningar om uppgifter tredubblats sedan 2017** – och stigit till **1 miljon** under 2019.

Volymen ansökningar varierar avsevärt mellan medlemsstaterna, från 745 000 (DE) till sex ansökningar (EL) per år. Ökningen av det totala antalet ansökningar beror främst på DE, som har mer än femdubblat antalet ansökningar. ES, LT, NL och PL har fördubblat sina antal. Den viktigaste faktorn att beakta i analysen av det varierande antalet ansökningar i medlemsstaterna är antalet medborgare från andra medlemsstater som är bosatta i en viss medlemsstat.

I likhet med föregående år var följande medlemsstater de **mest aktiva** i fråga om **ansökningar**.

¹⁵ En detaljerad analys av de enskilda medlemsstaternas statistik över fällande domar och underrättelser finns i arbetsdokumentet, avsnitt 3.

¹⁶ Uppgifter för åren 2017 och 2018 finns i arbetsdokumentet, avsnitt 2.4.

2017		2018		2019	
De mest aktiva medlemsstaterna vad gäller utfärdade ansökningar					
DE	57,7 %	DE	61,0 %	DE	72,0 %
UK	15,7 %	UK	13,4 %	UK	8,8 %
CZ	6,9 %	CZ	5,8 %	CZ	3,7 %
AT	5,1 %	AT	4,9 %	AT	3,6 %
FR	2,7 %	ES	3,3 %	ES	2,4 %

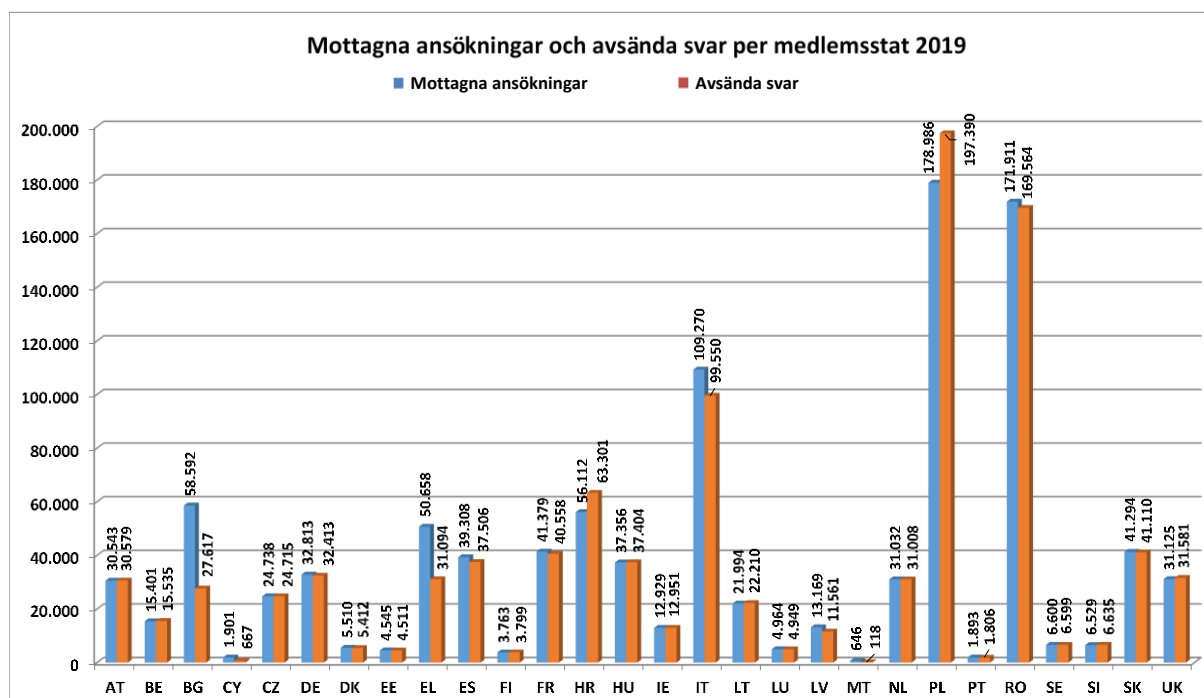
Trots den stora ökningen av antalet ansökningar generellt sett kvarstår det problem som noterades redan i den första statistiska rapporten, nämligen att vissa medlemsstater **nästan inte sänder några ansökningar alls** (EL, CY, MT) eller **sänder mycket få** ansökningar i förhållande till antalet medborgare från andra EU-medlemsstater (BG, EE, HU, IT, LV, RO, SI 2017–2019). Detta kan leda till en situation där brottmålsdomstolarna kan utdöma fällande domar utan kunskap om domar som avkunnats i andra medlemsstater, vilket strider mot kraven i rambeslut 2008/675/RIF. Dessutom minskar den förebyggande effekten av att begära utdrag ur kriminalregistret för andra ändamål än brottmålsförfaranden, t.ex. kontroller före anställning.

Av ovanstående uppgifter går det även att dra slutsatsen att **alla ansökningar om uppgifter inte besvaras** (se även avsnitt 2.6.). När det gäller de medlemsstater som oftast gör ansökningar besvarades inte 5,6 % av ansökningarna från DE (41 662) och 2,5 % av ansökningarna från AT (945) under 2019. För UK och CZ var antalet mottagna svar under det året högre än antalet ansökningar.

2.6 Svar på ansökningar

I diagrammet nedan jämförs antalet svar som sändes av alla sammanlänkade medlemsstater 2019 med volymen motsvarande mottagna ansökningar om uppgifter¹⁷.

¹⁷ Uppgifter för åren 2017 och 2018 finns i arbetsdokumentet, avsnitt 2.5.

Volymen mottagna ansökningar och motsvarande **avsända svar varierar betydligt mellan medlemsstaterna**, från 179 000 (PL) till 646 ansökningar (MT) per år. Det finns två viktiga faktorer som måste beaktas i analysen av dessa variationer: total befolkning per medlemsstat och antalet medborgare från respektive medlemsstat som är bosatta i andra medlemsstater.

De medlemsstater som **besvarade flest ansökningar** i absoluta termer (inte nödvändigtvis flest i förhållande till antalet mottagna ansökningar) var följande:

2017		2018		2019	
De medlemsstater som besvarade högst antal ansökningar (i absoluta termer)					
RO	17,9 %	RO	15,5 %	PL	19,9 %
PL	16,6 %	PL	14,5 %	RO	17,1 %
IT	8,2 %	IT	10,8 %	IT	10,0 %
SK	6,7 %	SK	6,0 %	HR	6,4 %
DE	4,9 %	FR	4,7 %	SK	4,1 %

Alla medlemsstater besvarar i allmänhet de mottagna ansökningarna, men under 2019 **förblev fler än 42 000 ansökningar om uppgifter obesvarade**. I de flesta fall var antalet avsända svar något lägre än antalet mottagna ansökningar om uppgifter, med i genomsnitt **omkring 4,1 % jämfört med 3,6 % år 2016**.

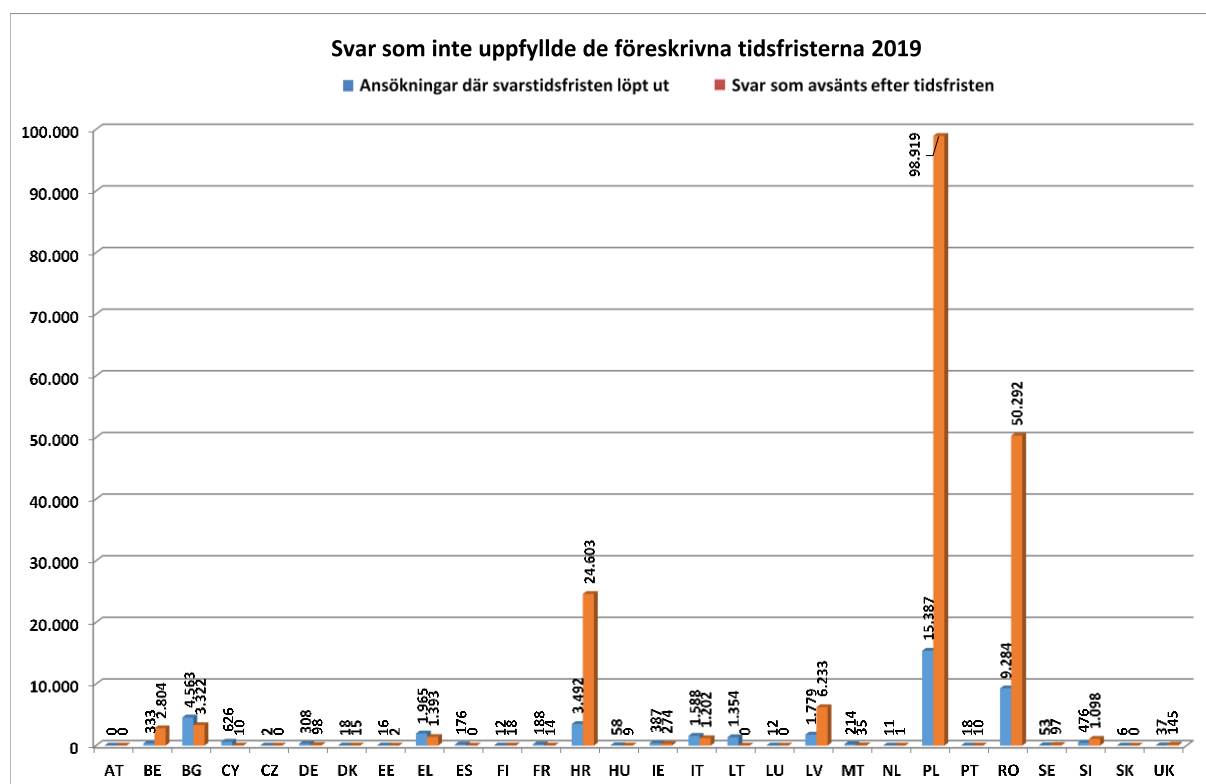
Bland de medlemsstater som tog emot flest ansökningar 2019 lämnade BG 53 % av de mottagna ansökningarna (30 975) obesvarade. Motsvarande siffror var 38 % (19 564) för EL, 8,9 % (9 720) för IT och 1,3 % (2 347) för RO. För PL och HR var antalet svar som sändes 2019 högre än antalet ansökningar som togs emot, vilket kan ha berott på en eftersläpning från föregående år.

De **medlemsstater som hade den högsta procentandelen obesvarade ansökningar** 2019 var MT (82 % av antalet mottagna ansökningar), CY (65 %), BG (53 %) och EL (38 %). En detaljerad analys av de enskilda medlemsstaternas statistik över svar på ansökningar finns i arbetsdokumentet, avsnitt 3.

Konsekvenserna av att bryta mot skyldigheten att svara på ansökningar om uppgifter kan bli tragiska, vilket påpekas i de föregående punkterna.

2.7 Svar som inte inkommer inom de föreskrivna tidsfristerna

Ett annat problem är att en del ansökningar inte besvaras inom de föreskrivna tidsfristerna¹⁸. I diagrammet nedan ges en översikt över alla medlemsstater när det gäller volymen svar som inte lämnades inom de föreskrivna tidsfristerna under 2019, uppdelat i svar som skickades efter tidsfristen och ansökningar där tidsfristen för svar hade löpt ut¹⁹.

Under 2019 **besvarades 190 000 ansökningar efter den föreskrivna tidsfristen**, vilket motsvarar **18,4 % av det totala** antalet ansökningar. Dessutom registrerades **42 000 ansökningar där svarstidsfristen löpt ut**. Dessa höga antal jämfört med referensuppgifterna för 2016 (13 800 (3,8%) respektive 13 000) visar på en **oroväckande ökning av antalet svar som inte lämnas inom den föreskrivna tidsfristen**.

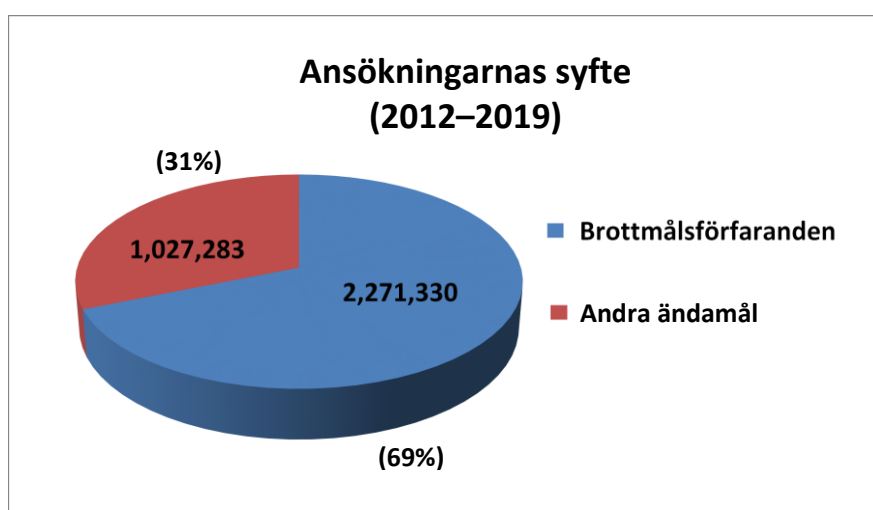
¹⁸ Se avsnitt 1.2 ovan.

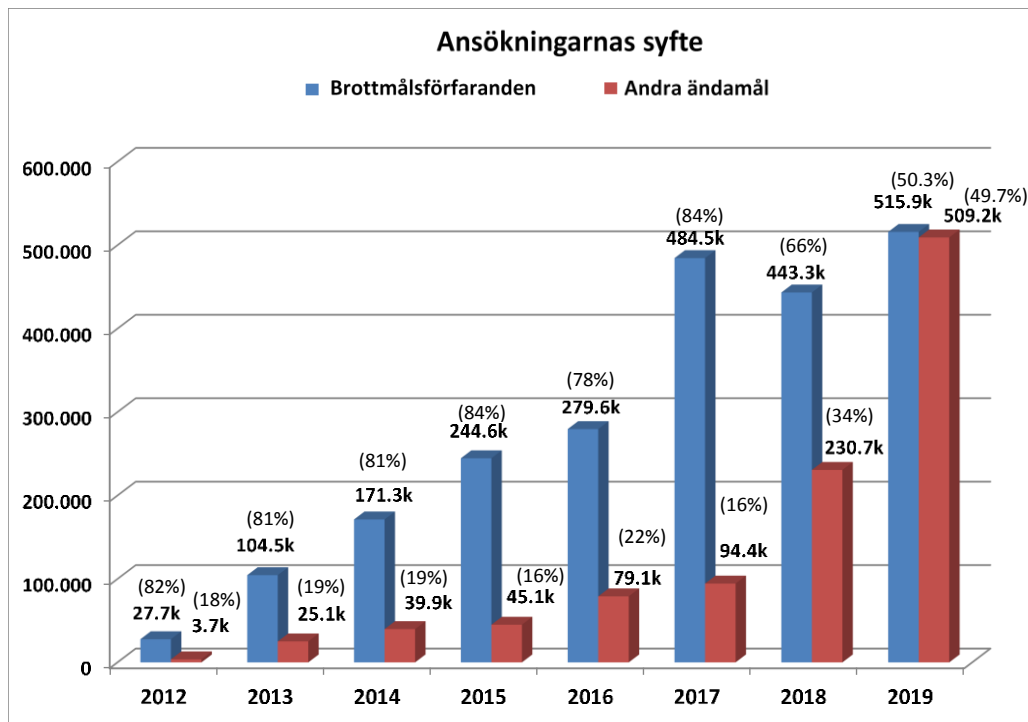
¹⁹ Mer information finns i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, tabellen i avsnitt 2.6 och statistiken över försenade svar för enskilda medlemsstater i avsnitt 3.

Denna tendens gäller endast ett fåtal medlemsstater, i synnerhet de som har **tagit emot en mycket stor volym ansökningar om uppgifter**, medan flertalet av medlemsstaterna ligger kvar på en nivå med mindre än 0,5 % försenade svar. De medlemsstater som hade störst problem med att hålla tidsfristerna under 2019 var PL med 55 % försenade svar (99 000), RO (30 %, 50 000), HR (43 %, 24 600), LV (47 %, 6 200), BE (18 %, 2 800) och BG (5 %, 3 300). Problemet med ansökningar där svarstidsfristen löpt ut, vilket antingen kan leda till att svaren försenas eller att ansökningarna inte besvaras, berörde 33 % av de ansökningar som togs emot av MT och CY, 13,5 % av de som togs emot av LV och 8 % av de som togs emot av PL.

2.8 Ansökningar för brottmålsförfaranden och andra ändamål

Diagrammen nedan visar förhållandet mellan ansökningar om uppgifter inom ramen brottmålsförfaranden och för andra ändamål från 2012 till 2019.

Under många år låg andelen ansökningar för andra ändamål än brottmålsförfaranden på en genomsnittlig nivå på 20 % av alla ansökningar. Som nämnts ovan innebar åren 2018–2019 ett totalt skifte i användningen av systemet, som lika ofta började konsulteras för brottmålsförfaranden som för andra ändamål (50/50 %). Genomsnittet under hela den tid som Ecris varit i drift är 69 % av alla ansökningar för brottmålsförfaranden och 31 % för andra ändamål.

Antalet ansökningar för andra ändamål översteg 500 000 under 2019, vilket är sex gånger mer än 2016. Antalet ansökningar för brottmålsförfaranden låg kvar på en stabil nivå kring 500 000.

Ökningen av antalet ansökningar för andra ändamål berodde främst på en stark ökning av antalet ansökningar från privatpersoner som ville inhämta sina egna uppgifter ur kriminalregistret – en ökning med sex gånger sedan 2016, motsvarande totalt 356 000 ansökningar. Den andra bidragande faktorn var antalet ansökningar i samband med rekrytering för professionella eller organiserade frivilligverksamheter som innebär direkt och regelbunden kontakt med barn efter genomförandet av direktiv 2011/93/EU²⁰. Dessa ansökningar uppgick till 115 000 under 2019, en betydande ökning från 7 800 under 2016. Det är i första hand DE som står för det ökade antalet ansökningar för andra ändamål.

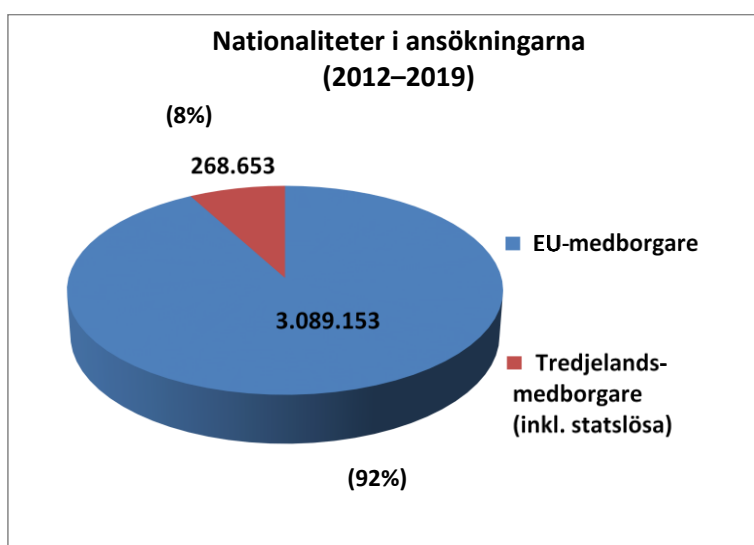
De flesta av ansökningarna för andra ändamål än brottmålsförfaranden under 2019 gjordes av privatpersoner som ville inhämta uppgifter om sig själva ur kriminalregistret – 70 % av ansökningarna för andra ändamål och 35 % av det totala antalet ansökningar. Det näst högsta antalet gällde ansökningar i samband med rekrytering i enlighet med direktiv 2011/93/EU (22 % av ansökningarna för andra ändamål och 11 % av alla inlämnade ansökningar – jämfört med 10 % av ansökningarna för andra ändamål 2016). Andelen

²⁰ Direktiv 2011/93/EU om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi, EUT L 335, 17.12.2011, s. 1.

ansökningar från en behörig administrativ myndighet för icke straffrättsliga förfaranden sjönk från 14 % av ansökningarna för andra ändamål under 2016 till 3,8 % under 2019 (och 2 % av alla ansökningar), vilket gjorde att de hamnade på en tredje plats med 19 000 ansökningar. Ansökningar om tillstånd att bära vapen uppgick till 1,1 % av ansökningarna för andra ändamål. Slutligen stod ansökningar i samband med det viktiga ändamålet att skaffa sig ett annat medborgarskap endast för omkring 0,9 % av ansökningarna för andra ändamål och för 0,4 % av det totala antalet ansökningar²¹.

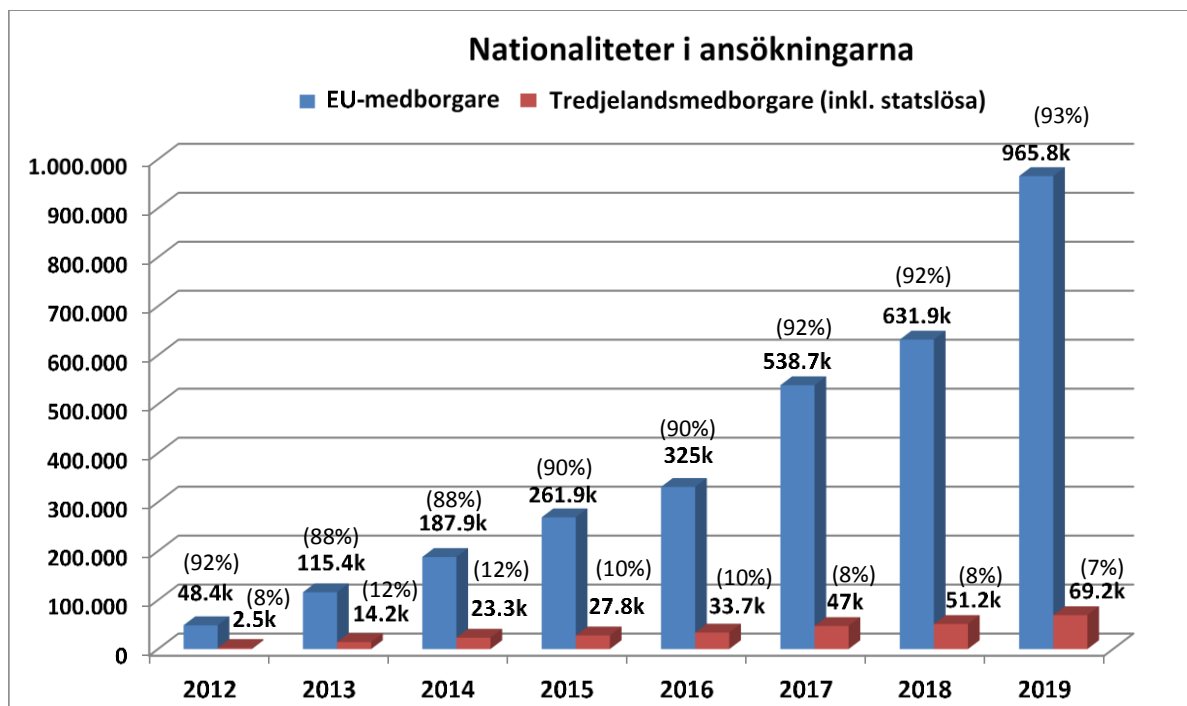
2.9 Ansökningar som avser EU-medborgare och tredjelandsmedborgare

Diagrammen nedan visar förhållandet mellan ansökningar som avser EU-medborgare respektive tredjelandsmedborgare per år²² och i genomsnitt under hela den tid som Ecris varit i drift.

²¹ Närmare uppgifter om volymerna av ansökningar i de olika kategorierna av ändamål under perioden 2017–2019 finns i arbetsdokumentet, avsnitt 2.7.

²² Se även tabellen i arbetsdokumentet, avsnitt 2.8.

I genomsnitt **92 %** av alla ansökningar rör EU-medborgare, och omkring **8 % avser tredjelandsmedborgare**. Andelen ansökningar som rör statslösa personer är marginell (0,02 %).

Även om **andelen ansökningar om uppgifter som avser tredjelandsmedborgare har sjunkit** sedan 2016, från 10 % till **7 % av alla ansökningar 2019**, har det **faktiska antalet ansökningar växt stadigt** och översteg **69 000 under 2019**. Detta fenomen orsakas av den betydande ökningen av ansökningar för andra syften än brottmålsförfaranden som främst rör EU-medborgare.

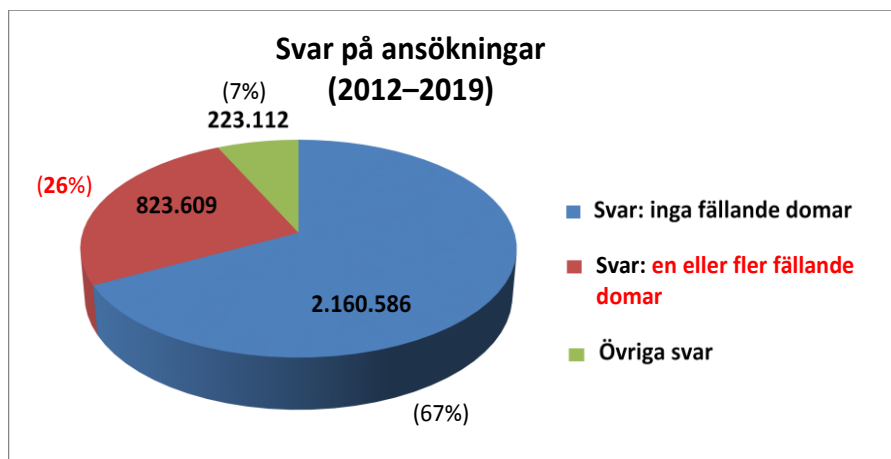
Under 2019 antogs kompletterande lagstiftning²³ för att inrätta ett centralt system (Ecris-TCN) för effektiv identifiering av de medlemsstater som har uppgifter om tredjelandsmedborgare som dömts i EU i sina kriminalregister. Systemet kommer att tas i drift under 2023 och förväntas ge stöd åt ett effektivare utbyte av uppgifter om tredjelandsmedborgare genom Ecris, vilket kommer att leda till en betydande ökning av sådana ansökningar.

2.10 Svar som innehåller uppgifter om fällande domar

I nedanstående diagram visas uppgifter om andelen svar på ansökningar som innehåller en eller flera fällande domar, svar utan fällande domar och andra svar, per år²⁴ och i genomsnitt under den tid som Ecris har varit i drift.

²³ Förordning 2019/816/EU om inrättande av Ecris-TCN, EUT L 135, 22.5.2019, s. 1, samt direktiv 2019/884/EU om ändring av rådets rambeslut 2009/315/RIF, EUT L 151, 7.6.2019, s. 143.

²⁴ Se fotnot 9. Se även tabellen i arbetsdokumentet, avsnitt 2.9.

Sedan det första året efter att Ecris togs i drift har **i genomsnitt 26 % av svaren innehållit uppgifter om tidigare fällande domar**. Detta innebär att den **berörda personen i var fjärde fall redan hade dömts** en eller flera gånger, vilket visar hur värdefullt Ecris är som verktyg för att få fram uppgifter ur kriminalregister.

Under många år, fram till 2018, låg denna andel på en stabil nivå kring 30 % för att plötsligt **sjunka till 19 % under 2019**. Detta skedde parallellt med den dramatiska ökningen av antalet ansökningar för andra ändamål än brottmålsförfaranden. Det är ett positivt tecken att de flesta av de personer som är föremål för ansökningar om uppgifter, däribland vid rekrytering, licensiering och administrativa ändamål, inte har några tidigare fällande domar.

Under **2019** motsvarade detta **188 000 svar på alla ansökningar, varibland uppgifter om fällande domar** (jämfört med 105 000 år 2016). Svaren utan uppgifter om fällande domar utgjorde i genomsnitt 74 %, medan andelen andra svar motsvarade 7 %.

3. Huvudsakliga resultat

- **Under 2019 användes Ecris aktivt av samtliga 28 medlemsstater, men 9,8 % av de möjliga sammanlänkningarna saknades fortfarande**

När Ecris varit i drift under åtta år hade **alla 28 medlemsstater anslutit sig till systemet**. Det är emellertid endast en medlemsstat (ES) som utbyter uppgifter med de andra 27 medlemsstaterna. **Varje medlemsstat har i genomsnitt 24 aktiva anslutningar** med de andra. I slutet av 2019 hade **90 % av det totala antalet möjliga sammanlänkningar inrättats**.

- **Antalet meddelanden som utbyttes uppgick till 4,2 miljoner år 2019**

Från de 2 miljoner meddelanden som utbyttes mellan alla sammanlänkade medlemsstater under 2016 **fördubblades antalet till 4,2 miljoner under 2019**, med ett **genomsnitt på 348 000 meddelanden per månad**. De senaste tre åren har inneburit en radikal **förändring av förhållandena** mellan antalet underrättelser, ansökningar och svar på ansökningar. **Antalet ansökningar om uppgifter har blivit mer än tre gånger högre än antalet underrättelser**.

- **Minskning av antalet underrättelser om nya fällande domar – många fällande domar meddelas inte**

Antalet underrättelser om nya fällande domar sjönk under 2017 och låg på en stabil nivå på omkring **310 000 fram till 2019**. Denna nedåtgående trend är överraskande mot bakgrund av det stigande antalet sammanlänkningar mellan medlemsstaterna.

Några av medlemsstaterna sände inte några underrättelser alls om nya fällande domar under vissa år (PT, MT, EE, EL), och **många sände en låg volym** sådana underrättelser i förhållande till antalet medborgare från andra EU-medlemsstater och antalet fällande domar (BG, EE, EL, IE, LT, LU, MT, RO, SI, SE, PT, UK). Underlåtelse att sända underrättelser strider mot Ecris-lagstiftningen och kan få allvarliga konsekvenser.

- **Stark ökning av antalet ansökningar om uppgifter, som nu uppgår till 1 miljon**

Antalet ansökningar om uppgifter har tredubblats sedan 2017 och uppgick till 1 miljon bara under 2019. Denna stora ökning beror främst på **den förändrade användningen av Ecris**, som inte längre enbart, eller ens huvudsakligen, används för brottmålsförfaranden, utan även – **regelbundet – för andra ändamål (t.ex. kontroller före anställning, ansökningar om att få ut egna uppgifter ur kriminalregistret etc.)**.

Volymen ansökningar varierar emellertid avsevärt bland medlemsstaterna, från 745 000 (DE) till sex ansökningar (EL) per år. Ökningen av det totala antalet ansökningar beror främst på ett stort antal ansökningar från DE.

- **Ecris används för andra ändamål än brottmålsförfaranden lika ofta som för brottmålsförfaranden**

Under många år låg andelen ansökningar för andra ändamål än brottmålsförfaranden på en genomsnittlig nivå kring 20 %, men på grund av medlemsstaternas förändrade användning av Ecris sedan 2018 **används systemet numera lika ofta för brottmålsförfaranden som för andra ändamål (50/50 %)**. Antalet **ansökningar för andra ändamål översteg en halv miljon under 2019** – sex gånger mer än 2016.

Denna ökning av antalet ansökningar orsakades främst av **en stor ökning av antalet privatpersoner som ville inhämta uppgifter om sig själva (356 000 under 2019, vilket motsvarade 70 % av ansökningarna för andra ändamål)** och **en ökning av antalet ansökningar i samband med rekrytering för tjänster som innebär kontakt med barn** efter genomförandet av **direktiv 2011/93/EU (115 000 ansökningar – 22 % av ansökningarna för andra ändamål)**.

- **Ett svar av fyra visar tidigare fällande domar**

Sedan det första året efter att Ecris togs i drift har i genomsnitt **26 % av ansökningarna om uppgifter om tidigare fällande domar besvarats med uppgifter om tidigare fällande domar**. Under många år låg denna andel på en stabil nivå kring 30 % för att plötsligt **sjunka till 19 % under 2019**. Detta skedde parallellt med den dramatiska ökningen av antalet ansökningar för andra ändamål än brottmålsförfaranden. Under **2019 innehöll fler än 188 000 av svaren på alla ansökningar uppgifter om tidigare fällande domar**.

- **Trots den generella ökningen av antalet uppdateringar saknas underrättelser om många av uppdateringarna**

Antalet underrättelser om uppdateringar har ökat avsevärt, från 25 % till 42 % av alla underrättelser, och uppgick 2019 till **230 000**. Detta gäller emellertid endast vissa av medlemsstaterna.

Samtidigt **sände flera av medlemsstaterna inte några uppdateringar alls** om sina tidigare avsända underrättelser under vissa år (BG, DK, EE, EL, IE, LV, LU, MT, PT, SI) eller **en låg volym** av sådana meddelanden (IE, RO, CY, SI, PT, MT).

- **Ecris används inte alltid för att ansöka om uppgifter om tidigare fällande domar**

Trots den dramatiska ökningen av antalet ansökningar generellt sett kvarstår det problem som noterades i den första statistiska rapporten, nämligen att **vissa medlemsstater nästan inte sänder några ansökningar alls** (EL, CY, MT) eller **sänder mycket få ansökningar** i förhållande till antalet medborgare från andra EU-medlemsstater (BG, EE, HU, IT, LV, RO, SI).

- **Ansökningar som besvaras efter den föreskrivna tidsfristen**

Under 2019 **besvarades 190 000 ansökningar inte inom den föreskrivna tidsfristen**, vilket motsvarar **18,4 % av det totala** antalet ansökningar. Det stora antalet försenade svar är oroväckande, eftersom det **är nästan 14 gånger större** jämfört med 2016.

Detta problem gäller särskilt de **medlemsstater som tog emot en mycket stor volym ansökningar** om uppgifter: PL, RO, HR, LV, BE och BG.

- **Ansökningar om uppgifter som inte besvaras**

Alla medlemsstater besvarar i allmänhet de mottagna ansökningarna, men under 2019 **förblev fler än 42 000 ansökningar om uppgifter obesvarade**. Detta motsvarar **4,1 % av alla ansökningar**, jämfört med 3,6 % under 2016. Medlemsstaterna med den högsta procentandelen mottagna ansökningar som lämnats obesvarade var MT, CY, BG och EL.

- **Stora skillnader mellan medlemsstaternas Ecris-aktiviteter och arbetsbörda**

Vissa medlemsstater sänder ett betydligt större antal **ansökningar om uppgifter än de tar emot** (DE, UK och CZ), medan andra har **en mycket stor arbetsbörda med att svara på dessa ansökningar** (PL, RO, IT, HR, SK och HU). De andra medlemsstaternas arbetsbörda beror främst på att de sänder ett **stort antal underrättelser** om nya fällande domar till de medlemsstater där förövarna är medborgare (BE och IT).

- **Ecris-systemet används fortfarande sällan för tredjelandsmedborgare**

I genomsnitt **92 % av alla ansökningar rör EU-medborgare**, och omkring **8 % avser tredjelandsmedborgare eller statslösa personer**. Antalet ansökningar om uppgifter om tredjelandsmedborgare har **ökat** stadigt sedan 2017 och översteg **69 000 under 2019**.